

Dyningar

text: Pirinen/Sommarström, musik: Sommarström

Du dunkar tamburinen mot vattnets huvudsvål
Drar skinnen utav svinen, det gör du varje år
Du smekte mig med klorna från tigerrandigt djur
Nu står jag här i trasor bak obestigbar mur

Vi vilset gick på stranden mot öde nöjesfält
Och dyningarna hävde sig likt sorgset syrgastält
Så gick vi till Getsemane och drack en liter öl
Och tungan blev ett segel och benen blev en köl

Hjärtats alla kamrar står fruset tomma nu
I kroppens gångar ekar minnen från när jag var du

Vågar utav asfalt jag tvunget har att gå
Naken utan kläder och sår på fötter få
Jag vandrar genom öknen från hjärtat kallt
I själen kryper maskar, i såren rinner salt

Oh, jungfru utav modersmjölk och kvinna utav vatten
Tvätta bort min ångest tills gryningen tar natten
Med hacka och med ispij jag henne söker nå
Hur fruset är ej vattnet i mina drömmars å?

Hjärtats alla kamrar står fruset tomma nu
I kroppens gångar ekar minnen från när jag var du

I dimmor dimman sveper sommarn sig, av träden faller blad
Och tårarnas bekymmer dårarna på kymret dom samlar sig på rad
Molnen laddar himlen i stillsam vattuskräck
I luften flyger falkar, miljontals i ett sträck

--- bröstborg, likt bombad katedral
--- Om hörnet väntar vännen en blodtörstig shakal
Alla vet att natten, den kan vara svart
En dag med samma färger, man undrar hur och vart

Hjärtats alla kamrar står fruset tomma nu
I kroppens gångar ekar minnen från när jag var du